

פרק שביעי – 'מרובה'

צט. מנין ש:

- א. מדת תשלומי כפל – בטוען טענת גנב – נוהגת בכל דבר המטלטל שגופו ממון?
  - ב. הטוען טענת גנב בפקדון, ונשבע ונמצא שהוא גנבו, שמשלם תשלומי כפל?
  - ג. הטוען טענת גנב, וטבח ומכר – משלם ד' וה'?
  - ד. הטוען טענת אבד, ונשבע, ונמצא שקרן – פטור מלשלם כפל?
  - ה. הטוען טענת גנב באבידה – משלם כפל? (סב:–סג)
- א. מ'על כל דבר פשע... 'שלם שנים' – לרבות כל דבר. והפרטים המנויים בפסוק ממעטים קרקעות עבדים ושטרות ודבר שאינו מסוים.
- ב. 'אם לא ימצא הגנב (אלא הוא עצמו גנבו) ונקרב בעה"ב (שכבר נשבע...)' (ולדעה אחרת גם תחילת הפסוק 'אם ימצא מדבר בטט"ג).
- ג. לדעה אחת מ"ה" ד'הגנב, ולדעה אחרת מהקש טט"ג לגנב, ואין משיבין על ההקש.
- ד. לדעה אחת מיתור הכתובים המדברים בטט"ג 'אם המצא... אם לא ימצא'. ולדעה האחרת מיתור "ה" ד'הגנב'.
- ה. מ'על כל אבדה'.

ק. מהו המקור שגנב חייב בכפל על כל דבר המטלטל וגופו ממון? (סג–סד)

לחד מאן דאמר, למדים מעל כל דבר פשע' – 'כל' ריבויא הוא. והפרטים המפורשים באו למעט קרקעות עבדים ושטרות. ולמ"ד ששני הכתובים 'אם ימצא... אם לא ימצא' נאמרו בטוען טענת גנב, למדים מ'אם המצא תמצא' – בריבוי ומיעוטי, רבי כל מילי, ומיעט קרקעות עבדים ושטרות.

קא. לפי איזה מחיר משלם הגנב קרן, כפל (וד' וה') במקרים דלהלן:

- א. גנב בהמה כחושה והשמינה הגנב ע"י פיתום, וטבח ומכר.
- ב. גנב בהמה כחושה והשמינה מאליה, וטבח ומכר.
- ג. גנב חבית יין והתייקרה ונשברה מאליה.
- ד. גנב חבית יין והתייקרה ושברה בידים.
- ה. גנב חבית יין והוזלה ונשברה מאליה או בידים.
- ו. גנב טלה ונעשה איל, וטבח או מכרו. (סה–סו).